

BULETIN CRDT

Nr. 41, anul 2011

Ediție Specială: *Prizonierii uitați* Ilie Cazac

CUPRINS:

INTRODUCERE.....	2
PROFIL.....	3
CE A FOST.....	4
„DECLARAȚII” vs REALITĂȚI.....	6
REAȚII ALE SOCIETĂȚII CIVILE.....	6
REAȚII ALE AUTORITĂȚILOR REPUBLICII MOLDOVA	7
REAȚII ALE ALTOR STATE.....	8
APEL.....	9
NOTĂ FINALĂ.....	10

Promo - LEX

The National Endowment for Democracy
Supporting freedom around the world

NED

Opiniile exprimate în buletin aparțin autorilor și nu reflectă neapărat punctul de vedere al finanțatorilor.

„Deschideți ziarul Dvs., în orice zi a săptămânii, și veți găsi un raport că undeva în lume cineva a fost închis, torturat sau executat pentru că opiniile sale sau religia sunt inacceptabile pentru guvernul său. Există mai multe milioane de astfel de oameni în închisori, și numărul lor este în creștere. Cititorul ziarului simte un sentiment revoltător de impotență. Totuși, în cazul în care aceste sentimente de dezgust peste tot în lume ar putea fi unite într-o acțiune comună, ceva eficace ar putea fi realizat.”

(„Prizonierii uitați” de Peter Benenson, Observer, 1961)

INTRODUCERE:

Ilie Cazac, în vîrstă de 25 de ani, fost angajat al Inspectoratului Fiscal din municipiul Tighina, localitate aflată sub controlul administrației ilegale din Tiraspol, a fost „arestat” pe 19 martie de către reprezentanții pseudo – Ministerului Securității din regiunea transnistreană a Republicii Moldova, fiind acuzat de "întăită trădare și spionaj în favoarea Republicii Moldova".

La 9 februarie 2011, în urma unui „proces” ascuns, lipsit de drepturile elementare precum cel la avocat sau la întrevederi cu rudele, tînărul a primit o „sentință” crudă de 14 ani închisoare. Tînărul Ilie Cazac nu a recunoscut și nici nu putea recunoaște o astfel de acuzație absurdă, chiar dacă a fost supus unor presiuni pe care doar el și călăii săi le cunosc, în timp ce autoritățile constituționale de la Chișinău au sperat, în mod naiv și iresponsabil, că regimul ilegal de pe teritoriul sau va manifesta deschidere, cooperare și bunăvoință. Locuitorii din această regiune, dar și cetățenii R. Moldova, se întrebă cînd autoritățile constituționale vor înțelege corect problema și oare cînd acestea vor avea o strategie clară, bazată pe normele, valorile și principiile dreptului național și internațional?

Ca și în cazul ziaristului Ernest Vardanean, Ilie Cazac a fost privat de dreptul la un proces echitabil, fiind lipsit și de dreptul de a-și angaja un avocat ales de el sau de familia sa. Se presupune că a fost torturat (nu putem documenta starea lui, deoarece accesul și întrevederile practic sunt interzise. Mama sa a reușit să obțină o întrevedere numai după o greva îndelungată a foamei în fața Ambasadei Ruse din Moldova). Însăși detenția acestuia reprezintă încălcări grave ale drepturilor omului, prevăzute și garantate prin tratatele internaționale la care Republica Moldova este parte.

În continuare, vom dezvălui detalii din istoria acestui tînăr care, nu mai are nimic decît probabil speranța că autoritățile constituționale vor realiza totuși că drepturile, libertățile și interesele oamenilor din regiunea transnistreană nu mai pot fi ignorate ori sacrificate. Ele pur și simplu NU SUNT NEGOCIABILE! Drepturile și libertățile constituționale ale locuitorilor din Transnistria trebuie să devină prioritate de stat și interes național. Ele trebuie aduse cu insistență, perseverență și competență la tribunele celor mai înalte foruri internaționale.

(Notă: Absurd, rușinos, paradoxal și unic este faptul că Ilie Cazac (la fel și Ernest Vardanean), cetățean al Republicii Moldova, domiciliat în Republica Moldova, este prins și acuzat de către un grup de cetățeni ai Republicii Moldova pentru spionaj în favoarea Republicii Moldova).

Pe acest fundal de fărădelegi ne întrebăm: Cum pot autoritățile Republicii Moldova să tindă spre Uniunea Europeană, dacă acest Stat nu este capabil să asigure respectarea drepturilor și libertăților fundamentale? Cît timp se vor mai scuza oficialii că nu dețin control asupra regiunii și că nu pot face nimic? Cît timp organele de drept vor invoca motive copilărești pentru a tolera infracțiuni săvârșite zilnic de numeroși cetățeni ai Republicii Moldova pe teritoriul său? Au fost oare adecvate sau suficiente eforturile în această problemă pe parcursul celor cca 20 ani de după războiul moldo-rus din 1992?

Absurditatea acestui caz este revoltătoare și demonstrează cît de departe a evoluat, sau mai bine zis a degradat, procesul presupusei reglementări a „conflictului înghețat”. Republica Moldova, la început atacată militar, ulterior șantajată economic și politic nu a fost consecventă și nici capabilă să își apere nici interesele, independența, integritatea teritorială și respectiv nici drepturile și libertățile fundamentale ale persoanelor. În aceste condiții, regimul ilegal nu a ezitat să transforme populația (în 1990 peste 750.000, astăzi mai deja puțin de 500.000) în ostatici.

PROFIL:

Nume: CAZAC

Prenume: ILIE

**Profesie: ANGAJAT LA
INSPECTORATUL FISCAL,
BENDER**

Statut curent: DEȚINUT POLITIC

**Acuzat de: SPIONAJ ȘI ÎNALTĂ
TRĂDARE**

**De către: UN REGIM
NECONSTITUȚIONAL, ILEGAL**

Ce a fost

La **19 Martie 2010**, Ilie Cazac, angajat la Inspectoratul Fiscal din orașul Tighina este reținut de către așa zisul regim de la Tiraspol, și acuzat de înaltă trădare și spionaj în favoarea Moldovei. Reținerea sa a avut loc în localitatea Varnița, aflată în Zona de Securitate cu regim sporit. Aici, potrivit Acordului moldo-rus de încetare a focului din 1992, există proceduri speciale iar responsabilitatea revine unei structuri numite Comisia Unificată de Control. Dar, după 20 ani de haos, nu mai contează nici documentele semnate cu Federația Rusă, nici normele, valorile și principiile dreptului internațional și cu atât mai mult cele ale dreptului național.

Rudele sale au anunțat opinia publică și autoritățile, solicitând eforturi în vederea eliberării lui imediate și necondiționate. Asociația Obștească “Promo-LEX” se implică, iar avocatul ales de rudele lui Ilie Cazac încearcă fără succes să obțină o întrevvedere.

După așteptări îndelungate și încercări de a lupta pentru eliberarea fiului, la **8 iunie 2010** părinții lui Ilie au venit la Chișinău pentru a depune o scrisoare de protest la Ambasada Federației Ruse de la Chișinău. Cei doi solicită diplomaților și demnitarilor ruși să intervină eficient pentru eliberare fiului lor, iar în caz contrar ei amenință să intre peste o săptămână în greva foamei în fața sediului diplomatic de la Chișinău.

„Am decis la Ambasada Rusiei, pentru ca doar Federația Rusă are influență asupra Transnistriei și doar din cauza lor se întâmplă totul în Transnistria ceea” relatează mama lui Ilie.

Greva foamei la Ambasada Rusă. Cronologie.

12 Iunie 2010. De astăzi, mama lui Ilie Cazac, acuzată de autoritățile de la Tiraspol de spionaj, bea doar apă, fără a pune nimic în gură. Ea și-a instalat un cort în fața Ambasadei Federației Ruse unde are de gând să trăiască. Femeia crede că doar autoritățile ruse îi pot elibera fiul. Familia lui Ilie Cazac a trimis deja mai multe scrisori către Ambasada Rusiei cerînd ajutor. Tatăl vitreg al lui Ilie Cazac, intră în grevă peste câteva zile.

Între timp, familia lui Ilie Cazac susține că este persecutată de când tînărul a fost acuzat de spionaj. Alexandru Vinițchi, tatăl vitreg al lui Ilie, afirmă că nu și-a văzut fiul din momentul reținerii lui, și nici avocatul pe care l-a angajat pentru a-l apăra, nu are acces la el.

22 iunie 2010. Administrația ilegală a făcut publică o [declarație presupus scrisă de Ilie Cazac](#), difuzată de Agenția tiraspoleană „Olvia press” și adresată lui

Philip Remler, șeful Misiunii OSCE în Moldova. „Da, într-adevăr am fost impus de colaboratorii Serviciului moldovean de Informații și Securitate să lucrez pentru acesta în sensul colectării de informații despre Transnistria, ambasadele României și Ucrainei, când am fost observator la alegerile prezidențiale din 2004”.

La rîndul său, mama lui Ilie Cazac declară: „a fost constrîns să-și recunoască presupusa vinovăție în fața camerei video. Deoarece a refuzat, timp de 20 de zile l-au ținut într-o cameră infectă, fără apă și fără mîncare”.

Pe 25 iunie, mama lui Ilie Cazac, Stela Surchiceanu, a fost internată în secția gastrologie a Spitalului Republican din Chișinău. Soțul ei, Alexandru Vinițchi, a refuzat să fie internat și continuă să protesteze în cortul din fața Ambasadei Rusiei. Acesta declarînd că va sta acolo pînă nu va intra în comă.

La 26 iunie, Șeful Misiunii OSCE Philip Remler, din Moldova s-a întîlnit cu ambii deținuți, Ilie Cazac și Ernest Vardanean. În aceeași zi, medicii afirmau că Stela Surchiceanu și Alexandru Vinițchii, riscă să intre în comă sau chiar, să decedeze, dacă nu renunță la greva foamei.

În toată această perioadă, Ambasada Rusiei nu i-a invitat pe Stela Surchiceanu și Alexandru Vinițchi să discute despre problema lor și nu au depus eforturi vizibile și eficiente în vederea organizării unei întrevederi a părinților cu Ilie Cazac.

Deși au avut numeroase “vizite” la Tiraspol, deși Federația Rusă a continuat să

finanțeze regimul, autoritățile ruse au ignorat suferințele lui Ilie și ale familiei sale. Federația Rusă nu a discutat soarta acestor oameni sau nu a condiționat suportul financiar, diplomatic, politic și militar (în cazul în care cetățenii Federației Ruse, care dețin controlul asupra regiunii, nu ar respecta norme juridice sau solicitările autorităților rusești).

Avocatul Alexandru Postica, reprezentantul la CtEDO al celor doi deținuți politici de la Tiraspol, a declarat că aceștia au fost privați de dreptul la un proces echitabil, deoarece nu li s-a permis să-și angajeze avocați.

26 iulie 2010. Ilie Cazac este acționat în judecată de o bancă din regiunea transnistreană. Cu o lună înainte de a fi arestat, Ilie Cazac a contractat un credit de 500 de euro pentru a-și cumpăra un laptop. Pentru că nu a reușit să restituie decît prima tranșă, banca îl amenință cu judecata.

De notat că laptopul cumpărat, împreună cu alte lucruri, a fost confiscat de către structurile ilegale, care îl dețin capturat pînă astăzi. *„Noi pînă acum nu am primit nici-un act de confiscare a lucrurilor din casa noastră. De fapt ni se întind capcane, pentru că nu le place că protestăm și le stricăm imaginea”*, a mai spus tatăl tînărului arestat la Bender.

După 60 de zile, părinții lui Ilie Cazac renunță la grevă. Stela Surchiceanu a reușit să își revadă fiul, deținut în captivitate din luna martie, și a obținut dreptul ca acesta

să fie apărat de un avocat ales de familie. Cei doi soți nu știu încă unde vor merge după ce își vor strînge cortul din fața Ambasadei Federației Ruse. La Chișinău nu au la cine să rămînă, iar acasă la Bender nu vor să se întoarcă de frica că ar putea fi arestați.

După întrevvedere mama lui Ilie a declarat că "avea ochii galbeni și era apatic. Dînsa suspecta că posibil acestuia i-ar fi administrat careva substanțe. *"Mi-a spus că e ținut încătușat. Mi-a arătat mîinile. Avea încheieturile vinete. Își băteau joc de dînsul pentru că nu vrea să spună că e vinovat, așa cum își doresc ei. Nu am văzut semne de tortură fizică, deși nu exclud că este torturat psihic "*, spune ea.

Cei doi au avut la dispoziție o oră într-o cameră înțesată cu camere video, cu „recomandarea” de a comunica doar în limba rusă. Au sfidat interdicția și au vorbit românește. Mai mult, ea a spus că fiul a prevenit-o să nu creadă nici-o mărturie pe care el ar putea să o facă sub presiune. Stela Surchicean a fost condusă la Tiraspol de către doi observatori ai Misiunii OSCE din Moldova.

Tatăl lui Ilie, Alexandru Vinițchi, spune că serviciile secrete caută martori falși împotriva tînărului, chiar printre colegii de serviciu și prietenii acestuia. Ei au spus că pe lîngă acuzația de spionaj în favoarea Moldovei, Ilie mai este acuzat pentru că nu s-a înrolat în structurile para-militare din regiune.

La 7 septembrie 2010, Curtea Europeană pentru Drepturile Omului nu a admis solicitarea avocaților Promo-LEX de a examina dosarul în regim de urgență. „Nu am avut acces pe motiv că nu suntem „cetățeni ai Transnistriei”. Cît privește dosarul anchetat de Procuratura Republicii Moldova nu avem nici-o știre despre cum rulează ancheta. Nici nu au fost identificați sau invitați martori care puteau să aducă informații privind privarea de libertate a lui Ilie sau presupusul dosar penal deschis de administrația separatistă”, relatau avocații din Chișinău.

După mai bine de 8 luni de speranță și eforturi, ședințele presupuselor instanțe de judecată din regiunea transnistreană au avut loc fără prezența rudelor sau a avocatului ales de familia. Astfel, la 9 februarie a fost „pronunțată sentința de condamnare”. „S-au găsit 20 de martori falși, care chipurile ar fi confirmat că tînărul se face vinovat de „trădare de stat”. Este un banc faptul că în Moldova poate să se facă scurgere de informații despre Moldova. Și mai mult ca atît, un absolvent abia ieșit din ULIM nu poate să facă așa ceva”, susține tatăl.

La 10 februarie 2011, rudele, părinții lui și reprezentanți ai sectorului asociativ din Moldova au pichetat Misiunea OSCE de la Chișinău, în semn de protest față de decizia instanței de judecată de la Tiraspol. După aproape o jumătate de ora de așteptare, mama lui Ilie Cazac a fost primită în audiență de responsabilii OSCE. „Am vorbit cu dl. Philip Remler. Mi-a spus că se fac toate demersurile diplomatice necesare

și că va cere să fie lăsat să se întâlnească cu fiul meu. Eu nu înțeleg pentru ce copilul meu este închis. Deja de un an este închis și mai are 13. Pentru ce?”.

Mama lui Ilie crede că ședința la care s-a luat decizia de condamnare a fiului ei a fost planificată intenționat să

coincidă cu vizita la Tiraspol a Ministrului de externe lituanian Audronius Ažubalis, țară ce deține președinția OSCE. „Condamnarea la 14 ani de închisoare a lui Ilie Cazac este mai degrabă un cadou făcut OSCE-ului”, a menționat Stela Surchicean, care este convinsă că în acest fel partea transnistreană lasă să se înțeleagă că

reprezintă o forță și că nimeni nu-i poate influența poziția.

Părinții acestuia sunt în disperare și nu știu ce ar mai putea face ca să-l elibereze.

“Nu mai rezist, nu pot să trăiesc știind că fiul meu de 25 de ani va sta închis 14 ani în întuneric, din cauza unor bandiți. Guvernul nostru n-a ridicat un deget ca să-l ajute pe băiatul nostru. Așa cum Victor Osipov ne-a amăgit luni întregi, așa au procedat și ceilalți! O singură speranță, mică de tot, ne-a mai rămas la OSCE, dl. Filip Remler, care ne-a promis că se va implica. În caz contrar, nu-mi rămîne decît să mă ung cu benzină și să ies în fața Guvernului să-mi dau foc”...

“DECLARAȚII” vs. REALITĂȚI

Mai puțin după arestarea lui Ilie, și mai mult după apariția acestui caz în presă, Guvernul Republicii Moldova, OSCE și alte oficialități au promis cu mîna la inimă că vor face tot ce le stă în puteri pentru a-l elibera pe Cazac.

Întrebare: Cît de relativ este acest “tot ce le stă în puteri”? Guvernul acuză regimul de la Tiraspol, dar un are soluții, pe care nici nu speră să le caute. OSCE efectuează vizite, dar evită să se expună direct.

Comunitatea internațională condamnă, Ambasada Federației Ruse: tace, se retrage, declară, plătește pensii în regiune, oferă gaze naturale gratuite, își ține Armata sa acolo, participă și organizează diferite inaugurări și evenimente oficiale, apoi iarăși tace și spune că nu poate influența situația, iarăși tace... Cît va mai dura ceea ce se numește implicare declarativă, formală?

REAȚII ALE SOCIETĂȚII CIVILE

Prima organizație care s-a implicat în situația respectivă a fost Asociația Promo-LEX, care a oferit suport juridic constant rudelor lui Ilie Cazac. Cazul este reprezentat la CtEDO.

În repetate rânduri Promo-LEX a solicitat Republicii Moldova, OSCE, Ucrainei, Federației Ruse, Uniunii Europene și Statelor Unite, (participanți la procesul de negociere 5+2) să inițieze rapid proceduri pentru crearea unor mecanisme legale și credibile pentru locuitorii regiunii transnistrene, drept instrumente practice pentru populația regiunii în vederea protejării și apărării drepturilor lor constituționale.

„Este o încălcare flagrantă a drepturilor omului. A fost un proces netransparent. Ilie Cazac, la fel ca și Ernest Vardanean, condamnat în decembrie, a fost lipsit de dreptul de a-și alege avocatul. Această nouă condamnare demonstrează faptul că autoritățile de la Chișinău nu au întreprins măsurile necesare pentru a-și apăra cetățenii închiși ilegal de instanțele nerecunoscute din stînga Nistrului”, a spus Alexandru Postica, avocat Promo-LEX.

Cazurile celor 2 deținuți politici de la Tiraspol sunt interpretate greșit de către autoritățile constituționale și respectiv de comunitatea internațională. Atît timp cît avem aceasta optică “strîmbă”, lucrurile nu pot fi corect apreciate de către experții internaționali. Este de datoria autorităților constituționale să își îndeplinească corect obligațiile față de cetățenii din acest spațiu,

a declarat președintele Asociației Promo-LEX, Ion Manole.

Ulterior, au venit și alte declarații din partea sectorului asociativ atît din Moldova cît și Ucraina. Implicarea mass-mediei naționale și internaționale a jucat și ea un rol important.

Din păcate însă cazul lui Ilie a fost luat în vizor de prea puține organizații internaționale (precum Amnesty International sau Human Rights Watch), astfel lipsind suportul, care avea să adauge valență și poate că astăzi avea să fim martorii unei alte situații.

REAȚII ALE AUTORITĂȚILOR REPUBLICII MOLDOVA

Încă de la începutul cazului, Biroul pentru Reintegrare în frunte cu Victor Osipov declara că se va implica și va merge pînă la capăt pentru a rezolva acest caz. V. Osipov dezmințea că Ilie Cazac ar fi fost acuzat pe drept și condamna abuzurile din partea autorităților separatiste.

Dar trece timpul, se schimbă oficialitățile, iar Ilie Cazac nu are de cît să aștepte în închisoare, la fel ca Ernest Vardanean sau alte sute și mii de victime nevinovate. După “sentința” din 9 februarie, Guvernul declară că “apreciază decizia de condamnare a lui Ilie Cazac drept ilegala. Guvernul cere implicarea mediatorilor și observatorilor pentru eliberarea lui Cazac. Cazul lui Cazac a fost instrumentat

cu încălcarea dreptului de acces la justiție.”

Drept încă un pas, Iurie Leancă, ministru al Afacerilor Externe și Integrării Europene, a solicitat implicarea OSCE pentru eliberarea lui Ernest Vardanean și a lui Ilie Cazac. Nu s-a lăsat așteptată nici Delegația Republicii Moldova la Comisia Unificată de Control (CUC), care de asemenea declară și condamnă. Cam același text ca și declarația Guvernului, doar schimbate un pic cuvintele...

REAȚII ALE ALTOR STATE ȘI STRUCTURI INTERNAȚIONALE

Ambasada Statelor Unite la Chișinău și-a exprimat îngrijorarea față de condamnarea lui Ilie Cazac. *„Suntem îngrijorați de lipsa de transparență și lipsa unui proces corect în cazul dumnealui și insistăm în continuare asupra respectării drepturilor fundamentale umane și legale ale domnului Cazac”.*

Delegația Uniunii Europene insistă asupra importanței respectării dreptului la un proces echitabil. *„Delegația UE își exprimă profunda îngrijorare în legătură cu circumstanțele în care a decurs examinarea cazului lui Ilie Cazac înainte de proces și procesul propriu-zis, inclusiv lipsa de transparență în procesul de judecată, precum și faptul că deținutul a fost lipsit de asistență juridică la alegere și nu i s-a permis să-și vadă familia regulat”.*

Pe parcursul ultimelor cca. 11 luni, **Ambasada Federației Ruse** s-a limitat să declare că a primit solicitările și le examinează. După sentința pronunțată, ambasadorul rus s-a abținut să facă vre-un comentariu. Și când ne gândim că anume Federația Rusă este practic unicul actor care ar putea simplu și eficient să pună capăt acestui dezastru.

NOTĂ FINALĂ

Vestea întemnițării lui Ilie a picat ca o bombă asupra femeii care își aștepta băiatul acasă, miercuri, cu masa pregătită. „Credeam că vrea să-mi facă o surpriză. Seara pe la ora șapte m-a sunat și mi-a dat vestea. Îmi smulgeam părul din cap de necaz”, a mărturisit, disperată, Stela Surchicean, care mai are un băiat, Oleg, în vîrstă de 16 ani.

În tot acest calvar trăit de familia lui Ilie Cazac, nu prea găsești cuvinte de încurajare, și doar faptul cunoștinței că totuși se poate mai bine, doar să se vrea, ne mai ține să nu cedăm.

Cît privește comportamentul autorităților constituționale ale Republicii Moldova, probabil, cel mai bine în acest context ar fi să parafrazăm declarația Promo-LEX: *“Revoltător este faptul că de circa un an de zile autoritățile constituționale asistă neputincios la această scenă umilitoare pentru orice cetățean al Republicii Moldova, limitîndu-se la declarații formale și banale despre succesul ‘negocierilor’ și al ‘dialogului’.*

Iresponsabil este și gestul de a cere acțiuni, eforturi și rezultate comunității internaționale, în timp ce structurile guvernamentale și organele abilitate ale Statului Republica Moldova nu se obosesc să propună discutarea, adoptarea și implementarea unei Strategii de reintegrare a țării, cu atât mai mult nu se face absolut nimic în direcția anchetării și pedepsirii persoanelor culpabile de violarea în masă a drepturilor omului din regiune”.

Mai rămîne numai de reamintit că, pînă la data de 1 ianuarie 2011, au fost reținute de către administrația ilegală din regiunea transnistreana 2.968 de persoane. Fiecare dintre acestea are istoria și drama sa. Doar că normele juridice nu sunt obligatorii pentru politicieni. Ei se joacă, fără careva reguli și fără remușcări sau regrete, cu soarta a mii de oameni.

APEL

pentru crearea unor mecanisme și instrumente legale și credibile, care ar garanta drepturile și libertățile fundamentale ale locuitorilor din regiune.

Asociația Promo-LEX continuă să urmărească cu atenție și cu preocupare situația drepturilor omului în regiunea transnistreană a Republicii Moldova.

Asociația Promo-LEX constată din nou grave abuzuri împotriva locuitorilor regiunii, săvîrșite de către administrația ilegală de la Tiraspol, pe de o parte și incompetență, lipsa eforturilor și ignorarea obligațiilor pozitive de către autoritățile constituționale ale Republicii Moldova, pe de altă parte.

Asociația Promo-LEX își exprimă îngrijorarea în legătură cu situația tot mai dramatică a celor 2 deținuți politici Ilie Cazac – „condamnat” la 9 februarie 2011 și Ernest Vardanean – „condamnat” la 16 decembrie 2010, care au fost privați de libertate de „autoritățile” secesioniste. În aceste condiții putem vorbi despre un caz unicat și imposibil în alte țări: cetățenii RM, pe teritoriul țării sale, sunt „arestați”, „cercetați”, „judecați” și „condamnați” de către concetățeni pentru „spionaj în favoarea Republicii Moldova”.

Revoltător este faptul că de cca un an de zile autoritățile constituționale asistă neputincios la această scenă umilitoare pentru orice cetățean al Republicii Moldova, limitîndu-se la declarații formale și banale despre succesul „negocierilor” și al „dialogului”. Iresponsabil este și gestul de a cere acțiuni, eforturi și rezultate comunității internaționale, în timp ce structurile guvernamentale și organele abilitate ale Statului Republica Moldova nu se obosesc să propună discutarea, adoptarea și implementarea unei Strategii de reintegrare a țării, cu atât

mai mult nu se face absolut nimic în direcția anchetării și pedepsirii persoanelor culpabile de violarea în masă a drepturilor omului din regiune.

Și mai revoltător este faptul că anume, în ziua, în care președintele în exercițiu al OSCE a vizitat regiunea transnistreană, așa zisele „autorități” din regiune l-au întâmpinat, conform „datinilor” diplomatice regionale: au mai „condamnat” un deținut politic, Ilie Cazac, la 14 ani privațiune de libertate pentru spionaj pe teritoriul Republicii Moldova în interesul Republicii Moldova.

Asociația Promo-LEX solicită Republicii Moldova, OSCE, Ucrainei, Federației Ruse, Uniunii Europene și Statelor Unite, (participanți 5+2) să inițieze în cel mai scurt timp proceduri pentru crearea unor mecanisme legale și credibile pentru locuitorii regiunii transnistrene. Acestea, ar servi drept instrumente practice pentru populația regiunii în vederea protejării și apărării drepturilor lor constituționale.

Promo-LEX consideră că soluționarea problemei transnistrene în ansamblu nu poate avea loc fără soluționarea problemelor particulare existente, în speță a cazurilor unor deținuților politici: Ilie Cazac și Ernest Vardanean.

Asociația Promo-LEX cere eliberarea IMEDIATĂ și NECONDIȚIONATĂ a lui Ilie Cazac, Ernest Vardanean și sancționarea tuturor persoanelor implicate în răpirea și sechestrarea de persoane, conform normelor penale ale Republicii Moldova și ale prevederilor legislației naționale.

**Chișinău,
9 februarie 2011**